

4. tanulmány

A hit általi megigazulás

Július 15., szombat délután

Pál felismerte, hogy alkalmasságának, tehetségének alapja nem benne rejlik, hanem a Szentlélek jelenlétében, akinek kegyelmi befolyása szívét áthatotta, és minden gondolatát alárendelte Krisztusnak. Önmagáról beszélt, amikor ezt mondta: „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is láthatóvá legyen a mi testünkben” (2Kor 4:10). Krisztus mindenkor központja volt az apostol tanításainak. „Élek pedig többé nem én” – jegyezte meg –, „hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20). Az „én” elrejtőzött, Krisztust ellenben kinyilatkoztatta és felmagasztalta. – *Apostolok története*, 251. o.

A megigazulást hit által nyerjük. A lélek, amikor megérti ezen szavak jelentőségét, többé nem lesz öntelt. Nem vagyunk elegendőek ahhoz, hogy valakinek is képzeljük magunkat. A Szentlélek jelenti a hatékonyságunkat a jellem mennyei képmásra való fejlesztésében. Viszont nagyot tévedünk, amikor képesnek érezzük magunkat arra, hogy saját tapasztalatot alakítsunk ki. Önerőből sosem győzhetünk a kísértés felett, azonban a Szentlélek fog annak a szívében dolgozni, akinek valódi hite van Krisztusban. Az az ember, akinek a szívében megmarad a hit, az Úr szép templomává válik, és Krisztus kegyelme vezeti tovább. Olyan mértékben fog növekedni, amilyen mértékben a Szentlélek tanításaitól függ az élete. – *Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1109. o.

A Jézus körül tolongó kíváncsi tömeg nem kapott éltető erőt. A szenvedő asszony azonban, aki hittel érintette meg Jézust, meggyógyult. A lelki dolgokban is ez a különbség a véletlen kapcsolat és a hit érintése között. Ha Krisztusban csupán mint a világ Megváltójában hiszünk,

lelkünk soha nem fog meggyógyulni. A hit, amely üdvösséghez vezet, nem csupán az evangélium igazságainak puszta elfogadása. Az igazi hit az, amely személyes Megváltójaként fogadja el Krisztust. Isten azért adta egyszülött Fiát, hogy mivel hiszek, el ne vesszek, hanem örök életem legyen (Jn 3:16). Amikor Krisztushoz fordulok, ahogy Igéje javasolja, hinnen kell, hogy megmentő kegyelmében részesít. Azt az életet, amelyet most élek, „az Isten Fiában való hitben” kell élnem, „aki szeretett engem, és önmagát adta érettem” (Gal 2:20).

Sokan a hitet csak állásfoglalásnak tartják. A megmentő hit azonban egyezés, amely által azok, akik befogadják Krisztust, szövetséges viszonyba lépnek Istennel. Az élő hit az erő fokozódását, a gyermeki bizalmat jelenti, amely által Krisztus kegyeméből a lélek diadalmas hatalommá lesz.

A hit erősebb, mint a halál. Ha a betegek hitben a hatalmas Gyógyítóra néznek, az eredmény csodálatos lesz. E hit nyomán testük és lelkük meglevenedik. – *A nagy Orvos lányomán*, 62. o.

Július 16., vasárnap – A „megigazulás” kérdése

Amikor a bűnbánó bűnös összetöretik Isten előtt, felfogja az érette hozott krisztusi áldozatot, és elfogadja azt mint egyedüli reménységét erre és az eljövendő életére vonatkozóan, bűnei megbocsáttatnak. Ez a hit általi megigazulás. Minden hívő léleknek teljesen alá kell vetnie akaratát Isten akaratának, megtérő és alázatos lelkületben kell maradnia, gyakorolnia kell hitét a Megváltó érdemeiben, és haladnia kell előre dicsőségről dicsőségre.

A megbocsátás és a megigazulás egy és ugyanaz. Hit által a hívő lázadóból, Sátán és a bűn gyermekéből Jézus Krisztus hűséges alattvalójává válik, ám nem született jóságának eredményeképpen, hanem azért, mert Krisztus fiává fogadta őt. A bűnös megbocsátást nyer, mivel a bűneit átvállalja Helyettesítője... S ekképpen a megtért, megbocsátásban részesült és Krisztus feddhetetlenségének ruháiba öltöztetett ember bűn nélkül állhat meg Isten előtt. (...)

A megigazulás az ítélet ellentéte. Isten vég nélküli kegyelme nyilvánul meg a teljes mértékben méltatlan emberek iránt. Ő megbocsátja

a vétkeket Jézusért, Aki feláldoztatott a bűneinkért. A Krisztusba vetett hit által a törvényt áthágó embert Isten a kegyeibe fogadja, és felkínálja neki az örök élet reménységét. – *Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1070. o.

Amikor a bűnös meglátja az Úr Jézus semmihez sem fogható szépségének csak egy kis árnyékát, többé már nem vonzódik a bűnhöz, mivel azt szemlélheti, Aki az Első, és Aki méltó a szeretetünkre. Személyes tapasztalata révén megérti az evangélium erejét, melynek magasztos tervéhez csak annak célja fogható.

Élő Megváltónk van. Ő nem József új sírjában fekszik. Feltámadt, és felment a mennybe, hogy esedezzék minden lélekért, aki hisz Őbenne. „Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által” (Róm 5:1). A bűnös Jézus érdemei által igazul meg, s ez azt jelenti, hogy Isten elismeri az emberért fizetett váltságdíj tökéletességét. Az a tény, hogy Krisztus engedelmes volt a kereszthalálig, azt szavatolja számunkra, hogy az Atya elfogadja a megtérő bűnöst. És akkor hogyan engednénk meg magunknak az ingadozást a kétely és a hit között? Az Úr Jézus a garancia arra, hogy az Atya elfogad. Isten jóindulatában nem érdemeink miatt részesülünk, hanem azért, mert hiszünk abban, Aki az „Úr, a mi Igazságunk”. – *Hit és cselekedetek*, 107. old.

Isten törvénye – jellegénél fogva – változhatatlan; Alkotója akaratát és jellemét nyilatkoztatja ki. Isten szeretet, és törvénye is szeretet. A törvény két nagy elve: az Isten iránti szeretet és az ember iránti szeretet. (...) Isten törvénye, amely Isten gondolatának és akaratának kifejezése, olyan maradandó, mint a Szerzője. – *A nagy küzdelem*, 467. o.

Július 17., hétfő – A Törvény cselekedetei

A valódi hit jó cselekedetekben nyilvánul meg, mert a hit gyümölcse a jó cselekedet. Ha az ember átadja Istennek akaratát és együttműködik vele, miközben Ő munkálkodik szívében, akkor életében megvalósítja azt, amire Isten Szentlelke által készíteti, s ekként összhang lesz a szív szándéka és az élet gyakorlata között. Minden bűnt meg kell tagadni,

mint olyan gyűlöletes dolgot, mely keresztre feszítette az élet és dicsőség Urát. A hívőnek növekednie kell tapasztalatokban azáltal, hogy szüntelen Krisztus dolgait cselekszi. Az akarat folytonos átadása és állandó engedelmesség által részesülünk a megigazulás áldásában.

A hit által megigazultaknak meg kell őrizniük az Úr útját. Ha az ember cselekedetei nincsenek összhangban hitvallásával, akkor az annak bizonyítéka, hogy nem igazult meg hit által. Jakab mondja: „Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedeteből lett teljessé a hit” (Jak 2:22). Az a hit, amely nem terem jó gyümölcsöket, nem igazítja meg a lelket. „Látjátok tehát, hogy cselekedeteből igazul meg az ember, és nem csupán hitből” (Jak 2:24). „Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttaték az őnéki igazságul” (Róm 4:3). – *Szemelvények*, 1. köt., 222. o.

Az Úr Jézus most a Szentek Szentjében van, Isten elé járult érettünk. Krisztus ott nem szűnik meg népét Önmagában feddhetetlennek bemutatni. Ám az a tény, hogy ilyenképpen vagyunk bemutatva az Atyának, nem kell, hogy azt a képzetet keltse bennünk, hogy visszaélhetünk az Ő irgalmával, közömbösek vagy önteltek lehetünk. Krisztus nem a bűnt szolgálja. Mi Őbenne lettünk tökéletesek, és így fogadott el a Szeretet Istene, de csak akkor, ha hit által Őbenne maradunk.

Saját jó cselekedeteink által sosem érhetjük el a tökéletességet. Aki hittel tekint Jézusra, visszautasítja saját feddhetetlenségét. Meglátja bűnös voltát, látja, hogy híjával találhatik, legerősebb hitét is gyengének tartja, legnagyobb áldozatát is szegényesnek, és alázattal borul a keresztlábához. Ám Isten Igéjéből egy hang szólítja meg őt. Csodálkozással hallgatja az üzenetet: „Mindenetek megvan Őbenne.” És ez teljes békét eredményez a lelkében. Többé már nem kell küzdelmek árán keresnie saját érdemeit, hogy elnyerhesse Isten jóindulatát. – *Hit és cselekedetek*, 95–96. o.

Isten a legerősebb buzdításokat, a legmagasabb rendű indítékokat, a legdicsőségesebb jutalmakat tárja elénk. A keresztyének legyenek Krisztus képviselői, Isten fiai és leányai. Az Úr ékszerei ők, az Ő különleges kincsei. Isten ezt mondja mindazokról, akik állhatatosak: „Velem

fognak járni, fehér ruhában, mert megérdemlik” (Jel 3:4). Akik belépnek az örökkévalóság kapuin, csekélységnek tekintenek majd minden Őérte hozott áldozatot. – *Bizonyágtételek*, 5. köt., 368. o.

Július 18., kedd – Megigazulásunk alapja

Még ha kötelességünk is összhangban élni Isten törvényével, mégsem a törvény cselekedetei üdvözítenek, viszont az üdvösség sem lehetséges engedelmesség nélkül. A törvény a jellem mércéje. Krisztus megújító kegyelme nélkül azonban nem vagyunk képesek megtartani Isten parancsolatait. Csak Jézus tisztíthat meg minden bűntől. Nem a törvény által üdvözít, ám üdvözíteni sem fog, ha nem engedelmeskedünk a törvénynek.

Krisztus iránti szeretetünk olyan mértékű lesz, amilyen mély a meggyőződésünk bűnösségünkről, a bűn ismerete viszont a törvény által van. Ám, amikor meglátjuk magunkat úgy, ahogy vagyunk, tekintünk az Úr Jézusra, aki Önmagát adta érettünk, hogy üdvözíthessen minden bűntől. Hagyatkozzunk hit által Krisztus érdemeire, és akkor a lelket megtisztító vére elvégzi a munkát. Minél inkább felismerjük a gonosz-ságot és a veszélyeket, amelyeknek kitettük magunkat, annál hálásabak leszünk a Krisztus által nyert szabadulásért. Krisztus evangéliuma nem jogosítja fel az embert a törvény áthágására, hiszen az özönvíz is épp a törvény áthágása miatt következett be. – *Hit és cselekedetek*, 84–85. o.

Az Isten Igéjébe vetett hit olyan életre szólít fel, amelyben a Krisztusba vetett hit élő és tevékeny elvet képvisel. Isten akarata az, hogy a Krisztusba vetett hit cselekedetek által váljék tökéletessé; Ő üdvösséget és örök életet ad mindazoknak, akik hiszik a hit és a cselekedetek közötti összefüggést, és arra törekednek, hogy az igazság fénye eljusson minden nemzethez. Ez Isten Lelke munkájának a gyümölcse.

Isten-hitünket nem a törvény iránti engedelmisséggel bizonyítjuk. A hit minden esetben szavak és tettek által nyer bizonyítást. Gyakorlati eredményei vannak, mivel fontos életem. A hit által megváltozott élet a haladás mellett dönt, és követi Krisztus lábnyomát.

Az igazság baltájával kivágattunk a világ kőtörőjéből mint faragatlan kövek, és Isten műhelyébe lettünk áthelyezve. Aki hisz Krisztusban mint személyes Megváltóban, rá fog jönni, hogy az igazság munkálkodik az érdekében. Hite munkálkodó hit... Hitünket nem tudjuk önma-gunk gerjeszteni, de Krisztus munkatársaiként elősegíthetjük a hit növekedését és diadalát.

A szeretet által munkálkodó és lelket megtisztító hit gyümölcse az alázatosság, a türelem, az engedékenység, a hosszútűrés, a békesség, az öröm és az önkéntes engedelmesség. – *In Heavenly Places*, 109. o.

Akik a mennyei kegyelem által győzni tudtak vétkeik felett, meg kell, hogy tanítsanak másokat is győzni, az erő Forrása felé haladni. Minden megtérő léleknek előjoga, hogy segíthet a körülötte levőknek is megtalálni a világosságot. „Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek” (Jn 1:12). Ők Isten világosságának hordozói lehetnek ezen a földön. – Isten-nel ma, 221. o.

Július 19., szerda – Hitből fakadó engedelmesség

A hit általi megigazulás a jellem átalakulásában nyilvánul meg. A világ számára ez annak a jele, hogy hisszük is azokat az igazságokat, amelyekről bizonyágot teszünk. Naponkénti bizonyítása annak, hogy élő egyház vagyunk, és az Igét gyakoroljuk. Élő bizonyágtevése ez következetes keresztyén életünknek.

A világ előtt azt hangoztatja az ilyen élet, hogy van egy nép, amely hiszi, hogy biztonsága a Bibliához való ragaszkodás. Ez a bizonyágtevés nyilvánvalóan eltérő a nagy hitehagyó egyházétól, amely emberi értelmet és tekintélyt gyakorol az isteni tekintély és bölcsesség helyett. – *Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1071. o.

Sátán minket is úgy kísért, ahogyan Krisztust kísértette, felajánlva a föld királyságait az iránta való hűség ellenében. De Sátán kísértéseinek nincs ereje azokon, akik hitük elkezdőjeként és bevégzőjeként tekintenek Jézusra. Sátán nem sarkallhatja bűnre azt, aki hit által elfogadja

annak erényeit, aki mindenben megkísértetett, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). Aki megbánja bűnét, és elfogadja Isten Fia életének ajándékát, az nem szenvedhet vereséget. Hit által megragadva az isteni természetet, Isten gyermekévé válik. Imádkozik és hisz. Amikor kísértések és próbák érik, arra az erőre hivatkozik, melyet Krisztus halála révén ő is elnyerhet, és kegyelem által győzelmet arat. Ezt minden bűnösnek meg kell értenie! Az embernek meg kell bánnia bűnét, és hinnie kell Krisztus erejében, ami megszabadíthatja őt bűneiből, és meg is tartja a bűn nélkül való életre. Milyen hálásnak kellene lennünk a krisztusi példa ajándékáért! – *Szemelvények*, 1. köt., 132. o.

A hitben nincs semmi, ami üdvözíthetne. A hit nem tudja elvenni a bűnt. Krisztus jelenti Isten hatalmát mindazoknak üdvösségére, akik hisznek. A megigazulás Jézus Krisztus érdemei által következik be. Ő fizette meg a bűnösért az árat. Mindezek mellett Jézus a hívőt csak az Ő véérébe vetett hit által üdvözítheti.

A bűnös nem igazul meg saját jó cselekedetei által. El kell jutnia arra a pontra, amikor lemond a bűnről, és világosságot világosságra fogad el, míg nem ragyogni kezd az életúton. Egyszerűen hit által fogadja el a Krisztus vére által kapott ingyen és gazdag biztosítékot. Elhiszi Isten ígéreteit, amelyeket Krisztus révén a megszentelődésre, megigazulásra és megváltásra vonatkozóan adott. És ha Jézus követője lesz, alázatosan jár majd a világosságban, örül ennek a világosságnak, és megosztja azt másokkal is. Mivel hit által igazult meg, élete hátralevő részében magával viszi engedelmessége által ezt az örömet. Békessége Istennel jelenti azt az eredményt, amit jelent számára Krisztus. – *Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1071. o.

Július 20., csütörtök – Vajon a hit bűnre ösztönözne?

Amikor Krisztust felfedezve a korábban keresztényeket üldöző Pál megtért, idétlennek nevezte magát. Ezért jelentett számára Krisz-

tus mindenben mindent. „Mert nekem az élet Krisztus” – jelentette ki. A Szentírásban ez a legtömörebb meghatározása a keresztyén életnek. Itt van az evangélium teljes igazsága. Pál megértette azt, amit sokan nem. És milyen komolyan vette! Szavai arról tanúskodnak, hogy Krisztus állt gondolatai középpontjában, és hogy az élete egyesült Urával. Krisztus volt élete szerzője, fenntartója és erőforrása. – *Adventista Bibliakommentár*, 7. köt., 903. o.

Ha [a Biblia] elvei már valóban alkotóelemeivé váltak jellemünknek, mi lesz az eredménye? Milyen változást hozott létre életünkben? „A régiek elmúltak, íme újjá lett minden” (2Kor 5:17). Ereje által férfiak és nők letépték bűnös szokásaik láncait, elhagyták önzésüket. A közönséges ember tisztelettudóvá, az iszákos józanná, az erkölcstelen erkölcsössé vált. Azok, akik Sátán képmását viselték, átalakultak Isten képére. Ez a változás maga a csodák csodája. Az Ige által véghezvitt változás a Biblia egyik legmélyebb titka, amit nem tudunk megérteni; csak elhihetjük kijelentését: „Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama remény-sége” (Kol 1:27).

E titok ismerete a kulcsa minden másnak. Megnyitja a lélek számára a világegyetem kincseit, a végtelen fejlődés lehetőségeit. Ezt a fejlődést akkor érhetjük el, ha újból és újból feltáruul előttünk Isten jelleme, az írott Ige dicsősége és titka.

Ha teljes mértékben meg tudnánk érteni Istent és Igéjét, a Szentírást, akkor már nem fedoznénk fel több igazságot, nagyobb ismeretet, és nem fejlődődnénk tovább. Isten többé nem lenne a legfőbb, és az ember többé nem haladhatna előre. Hála Istennek, hogy nem így van. Miután Isten végtelen, és Őbenne van elrejtve a bölcsesség minden kincse, ezért az örökkévalóságon át mindig kutathatunk, mindig tanulhatunk, mégse meríthetjük ki az Ő bölcsességének, jóságának és hatalmasságának gazdagságát. – *Előtted az élet*, 171–172. o.

A lehetetlent kísérli meg az, aki saját cselekedetei – a törvény betöltése – által próbálja elérni a mennyet. Az ember engedelmesség nélkül nem üdvözülhet, de cselekedetei nem lehetnek saját erejéből valók. Krisztusnak kell munkálnia benne mind az akarást, mind a véghezvitelt

jókedvéből. Ha az ember képes lenne saját tettei révén megmenteni magát, akkor lehetne valami saját magában, amiben örvendezhet. Káin áldozata az embernek azt a törekvését példázza, amit saját erejéből próbál tenni üdvössége érdekében. Mindent, amit az ember Krisztus nélkül tenni képes, azt önzés és bűn szennyezi be; ami viszont hit által történik, az elfogadásra talál Istennél. Lelki fejlődésben van részünk akkor, amikor Krisztus érdemein keresztül törekszünk a menny elérésére. Jézusra mint hitünk szerzőjére és bevégzőjére tekintve győzelemről győzelemre jutunk, mert Isten kegyelme Krisztus által tette lehetővé teljes megváltásunkat. – *Szemelvények*, 1. köt., 207. o.

Július 21., péntek – További tanulmányozásra

Krisztushoz hasonlóan, „Mindenünk megvan Krisztusban” c. fejezet